

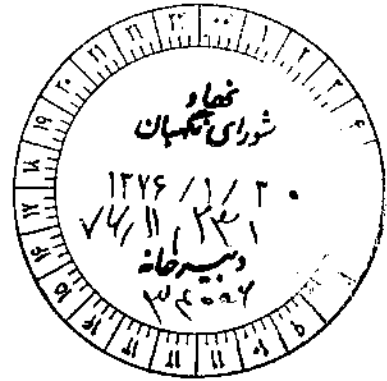
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای ناطق نوری

لایحه "معادن" که بنا به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات در جلسه
مورخ ۱۳۷۵/۱۲/۲۶ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی
تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌گردد.

اکبر هاشمی رفسنجانی

رئیس جمهور

۱۳۷۶

۵۱۴۹۹

۱۳۷۶ / ۱ / ۲۴

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور،
شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور،
وزارت معادن و فلزات، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی،
وزارت دادگستری، وزارت کشور، وزارت جهادسازندگی، وزارت امور
اقتصادی و دارایی، سازمان برنامه و بودجه، سازمان انرژی اتمی،
سازمان اموراداری و استخدامی و دفتر هیأت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

به منظور توسعه عملیات تفصیلی اکتشاف، فرآوری و بهره‌برداری هر چه بیشتر از معادن کشور، تأمین مواد اولیه کارخانجات و جایگزینی مواد خام و نیمه ساخته داخلی به جای مواد وارداتی و نیز برداشتن موانع و ایجاد همه‌گونه تسهیلات برای مشارکت معدنکاران غیر دولتی در انجام فعالیتهای اکتشافی، فرآوری و بهره‌برداری و در نتیجه تضمین مشارکت فعال مردم جهت قطع وابستگی به اقتصاد تک‌محصولی، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه "معادن"

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - مواد معدنی به شرح زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

الف - مواد معدنی طبقه یک عبارت هستند از:

سنگ آهک، سنگ گچ، شن و ماسه معمولی، خاک رس معمولی، صدف دریایی، پرکه معدنی، نمک طعام (آبی و سنگی)، مارن، سنگ لاشه ساختمانی و نظایر آنها.

ب - مواد معدنی طبقه دو عبارت هستند از:

۱ - آهن، طلا، کرم، قلع، جیره، سرب، روی، مس، تیتان، آنتیموان، مولیبدن، کبالت، تنگستن، کادمیوم و سایر فلزات،

۲ - نیتراتها، فسفاتها، براتها، نمکهای قلیایی، سولفاتها، کربناتها، کلرورها (به استثنای مواد یادشده در طبقه یک بالا) و نظایر آنها،

۳ - میکا، گرافیت، تالک، کائولن، نسوزها، فلدسپات، سنگ و ماسه سیلیسی، پرلیت، دیاتومیت، زئولیت، بوکسیت، خاک سرخ، خاک زرد، خاکهای صنعتی و نظایر آنها،

۴ - سنگهای قیمتی و نیمه قیمتی مانند الماس، زمرد، یاقوت، یشم، فیروزه، انواع عقیق و امثال آنها،

۵ - انواع سنگهای تزئینی و نما،

۶ - انواع زغال سنگها و شیلهای غیر نفتی،

۷ - مواد معدنی قابل استحصال از آبها و نیز گازهای معدنی به استثنای گازهای هیدروکربوری.

ج - مواد معدنی طبقه سه عبارت هستند از:

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

مواد هیدروکربوری اعم از مایع یا جامد، (به استثنای ذغال سنگ) مانند نفت خام، گاز طبیعی، قیر طبیعی، سنگهای آسفالتی، ماسه های آغشته به نفت، شیلها و پامه سنگهای نفتی و همچنین گازهای هیدروکربوری اعم از آن که همراه یا غیر همراه نفت باشد.

د - مواد معدنی طبقه چهار عبارت است از:

کلیه مواد پرتوزا اعم از اولیه و ثانویه.

تبصره: طبقه آن دسته از مواد در محدوده مواد مرتبط با طبقات یک و دو که طبقه بندی آنها مشخص نشده یا مورد تردید باشد، همچنین موادی که شامل چند ماده از یک طبقه دیگر باشد، توسط وزارت معادن و فلزات تعیین می شود.

ماده ۲ - امور مربوط به مواد معدنی طبقات یک و دو به استثنای شن و ماسه معمولی و خاک رس معمولی در چهار چوب مقررات این قانون در حیطه وظایف وزارت معادن و فلزات می باشد.

تبصره ۱ - تشخیص معمولی بودن شن و ماسه و خاک رس با وزارت معادن و فلزات است.

تبصره ۲ - صدور مجوز بهره برداری از معادن شن و ماسه معمولی منوط به کسب موافقت قبلی وزارت نیرو می باشد.

فصل دوم - اکتشاف

ماده ۳ - اکتشاف معادن با رعایت این قانون و توسط اشخاص حقیقی و حقوقی انجام می شود. وزارت معادن و فلزات مکلف است به منظور سرعت بخشیدن به اکتشاف و شناسایی ذخایر معدنی کشور، خود یا توسط سازمانها و شرکتهای تابعه و یا از طریق اشخاص حقیقی و حقوقی مربوط تسهیلات لازم را فراهم کند.

ماده ۴ - اکتشاف معادن توسط اشخاص، منوط به صدور پروانه اکتشاف توسط وزارت معادن و فلزات است.

چگونگی اخذ پروانه، ضوابط اکتشاف، مدت اعتبار پروانه، چگونگی انتقال حقوق متعلق به آن و نیز سایر موارد ضروری مربوط در آیین نامه اجرایی این ماده که به تصویب هیأت وزیران می رسد تعیین خواهد شد.

تبصره - اکتشاف حین بهره برداری نیاز به صدور پروانه اکتشاف ندارد، لکن در صورت کشف ذخیره معدنی جدید برابر این قانون برای دارنده پروانه بهره برداری گواهی اکتشاف صادر خواهد شد. ماده ۵ - وزارت معادن و فلزات مکلف است پس از رسیدگی و تأیید عملیات اکتشافی نسبت به صدور گواهی کشف، به نام دارنده پروانه اکتشاف اقدام نماید. در این گواهی نوع ماده معدنی کشف شده، کمیت، کیفیت، حدود، مساحت و هزینه عملیات اکتشافی باید ذکر شود.

گواهی مزبور با تأیید وزارت معادن و فلزات ظرف یک سال از تاریخ صدور، قابل انتقال به اشخاص ثالث خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره ۱ - چگونگی و شرایط صدور گواهی کشف در دستورالعمل اجرایی این ماده که به تصویب وزیر معادن و فلزات می‌رسد تعیین خواهد شد.

تبصره ۲ - در صورت عدم دستیابی به ذخیره معدنی پس از انجام عملیات اکتشافی، حقی برای دارنده پروانه اکتشاف ایجاد نمی‌شود.

ماده ۶ - دارندگان گواهی کشف، می‌توانند حداکثر ظرف یک سال پس از صدور گواهی کشف، درخواست خود را برای اخذ پروانه بهره‌برداری معدن کشف‌شده، تسلیم وزارت معادن و فلزات نمایند. عدم تسلیم درخواست مزبور در مهلت مقرر، موجب سلب حق اولویت یادشده از ایشان خواهد شد.

تبصره - در صورت عدم تسلیم درخواست یادشده در مهلت مقرر، چگونگی پرداخت هزینه‌های اکتشاف در دستورالعمل اجرایی این ماده که به تصویب وزیر معادن و فلزات می‌رسد، تعیین خواهد شد.

فصل سوم - بهره‌برداری

ماده ۷ - بهره‌برداری از ذخایر معدنی، مستلزم اخذ پروانه بهره‌برداری، از وزارت معادن و فلزات است. این پروانه حاوی شناسنامه معدن و طرح بهره‌برداری مصوب است.

ماده ۸ - متقاضیان بهره‌برداری عبارتند از:

الف - شرکتهای تابعه و وابسته به وزارت معادن فلزات بنا به ضرورت.

ب - اشخاص حقیقی و حقوقی زیر با اجازه وزارت معادن و فلزات:

۱ - دارندگان گواهی کشف،

۲ - واحدهای صنعتی مصرف‌کننده مواد معدنی از معادن بلاعارض، مازمانی که به تولید ادامه

می‌دهند،

۳ - بهره‌برداران از معادن واقع در اراضی موقوفه با حق اولویت به معرفی سازمان اوقاف و امور خیریه در عمق عرفی که حد آن توسط کمیسیون مرکب از نمایندگان وزارت معادن و فلزات، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان اوقاف و امور خیریه تعیین می‌شود.

تبصره ۱ - در صورتی که متقاضیان بهره‌برداری متعدد باشند و یا متقاضیان در عداد بندهای فوق نباشند، مقررات مربوط به بخش معاملات دولتی قانون محاسبات عمومی ملاک عمل می‌باشد.

شرکتهای تابعه وزارت معادن و فلزات می‌توانند با استفاده از خدمات اشخاص حقیقی و حقوقی صلاحیتدار و یا با مشارکت آنها از ذخایر معدنی بهره‌برداری کنند.

تبصره ۲ - شناسنامه هر معدن در بردارنده مشخصات معدن، کمیت و کیفیت ذخیره معدنی، ارزیابی فنی و اقتصادی شامل نرخ بازده داخلی سرمایه‌گذاری در آن معدن، الزامات اجرایی عملیات معدنی، استخراج بهینه ذخیره مزبور و رعایت اصول ایمنی و حفاظت فنی است.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ذخیره معدنی مندرج در شناسنامه توسط وزارت معادن و فلزات تضمین خواهد شد و به عنوان وثیقه قابل قبول تلقی می شود.

کمیّت و کیفیت ذخیره معدنی مندرج در شناسنامه هر معدن در بازار مالی قابل ارزیابی است. تبصره ۳ - پروانه بهره برداری سندی است متضمن حق انتفاع دارنده پروانه از ذخیره معمولی و تعهدات وی در اجرای مفاد آن. این سند رسمی، لازم الاجرا و قابل انتقال به اشخاص ثالث می باشد.

تبصره ۴ - ضوابط تشخیص معادن بزرگ، فهرست و همچنین چگونگی بهره برداری از آنها به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات و تصویب دولت تعیین می شود.

ماده ۹ - وزارت معادن و فلزات می تواند برای تأمین مصالح ساختمانی مورد نیاز طرحهای عمرانی و نیز برداشت واریزه ها و ذخایر کشف شده یا در صورت لزوم برداشت جزئی از یک ذخیره معدنی و همچنین برای عملیات آزمایشگاهی اجازه برداشت صادر نماید.

ماده ۱۰ - دارنده پروانه بهره برداری، باید سالانه درصدی از بهای ماده معدنی مندرج در پروانه را به عنوان حقوق دولتی به وزارت معادن و فلزات پرداخت نماید. وزارت معادن و فلزات می تواند در صورت لزوم معادل بهای ماده معدنی، درصدی از ماده معدنی را به نرخ روز در سر معدن از بهره بردار اخذ کند.

چگونگی اجرای این ماده و نیز ضوابط تعیین درصد یاد شده با توجه به عوامل مؤثر در آن از جمله محل و موقعیت معدن، وضعیت ذخیره معدنی و روش استخراج، در آیین نامه اجرایی این ماده به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۱ - مبنای قیمت پایه ماده معدنی معادنی که از طریق اعمال قانون محاسبات عمومی کشور واگذار می شوند، میانگین حقوق دولتی برای دارندگان اجازه برداشت، میانگین حقوق دولتی معادن مجاور محل برداشت خواهد بود. بررسیهای آزمایشگاهی و کاربردی تا میزان یک تن از پرداخت حقوق مزبور معاف خواهد بود.

تبصره ۳ - حقوق دولتی و نیز بهای مواد اولیه مصالح ساختمانی شامل شن و ماسه معمولی، خاک رس معمولی و سنگ لاشه سالانه توسط وزارت معادن و فلزات تعیین می شود.

تبصره ۴ - در مورد معادن واقع در اراضی موقوفه، موضوع بند (۳) شق (ب) ماده (۷) این قانون وجوه یا ماده معدنی به میزان و گونه ای که وزارت معادن و فلزات تعیین می کند از بهره بردار اخذ و در جهت وقف، بهره برداری و به مصرف می رسد.

ماده ۱۱ - مواد باطله حاصل از عملیات استخراج و بهره برداری از معادن متعلق به دولت است.

ماده ۱۲ - وزارت معادن و فلزات موظف است به منظور تشویق سرمایه گذاری برای تولید مواد اولیه صنعتی، واحدهای مواد معدنی را زیر پرورش نظارتی و هدایتی خود قرار داده و از سرمایه گذاری بخش غیر دولتی حمایت نماید و در این رابطه مطالعات امکان سنجی انجام دهد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره - فرآوری از نظر این قانون شامل کلیه عملیاتی است که بر روی مواد خام معدنی یا کانه آرایبی شده آنها انجام و در نتیجه موجب تولید مواد اولیه صنعتی شود.

ماده ۱۳ - دولت موظف است به منظور توسعه فعالیت‌های اکتشافی و بهره‌برداری، بنا به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات، خط مشی‌های تولیدی، بازرگانی، مالی و پولی مربوط را در برنامه‌های توسعه منظور نماید و برای تحقق آن در لوایح بودجه سالانه کشور پیش‌بینی لازم را به عمل آورد.

فصل چهارم - مقررات عمومی

ماده ۱۴ - وزارت معادن و فلزات مکلف است وضع بهره‌برداران فعلی را به تدریج پیش از انقضای اعتبار مجوزهای صادره، با این قانون تطبیق داده، در صورت انجام تعهدات مربوط، برای آنان پروانه بهره‌برداری جدید صادر نماید. در هر حال اقدامات یادشده نباید به هیچ وجه به حقوق مکتسبه بهره‌برداران لطمه‌ای وارد سازد.

ماده ۱۵ - هر کس بدون اخذ پروانه اکتشاف یا بهره‌برداری و یا اجازه برداشت اقدام به حفاری‌های اکتشافی، استخراج، برداشت و بهره‌برداری مواد معدنی نماید متصرف غیر رسمی در اموال عمومی و دولتی محسوب می‌شود و با او برابر قوانین و مقررات مربوط رفتار خواهد شد. در این موارد مأموران انتظامی موظفند حسب درخواست و اعلام جرم وزارت معادن و فلزات بلافاصله از این گونه عملیات جلوگیری و متهم یا متهمان را برای صدور حکم به مراجع قضایی معرفی نمایند. وزارت معادن و فلزات مکلف است ضمن انجام اقدامات لازم، به موقع درخواست ضرر و زیان ناشی از جرم را به مرجع قضایی مربوط تسلیم نماید.

ماده ۱۶ - وزارت معادن و فلزات به دارندگان پروانه بهره‌برداری و اجازه برداشت که به تعهدات خود عمل ننمایند و یا قادر به انجام آن نباشند با تعیین مهلتی متناسب اخطار خواهد نمود تا تعهد خود را ایفا نمایند. در صورتی که در انقضای مهلت مقرر اقدامی از سوی متعهد صورت نگیرد و یا اقدام انجام شده به طور کلی کافی نباشد با رای اکثریت اعضای کمیسیون کارشناسی که مرکب از سه عضو منتخب وزیر معادن و فلزات می‌باشد، ملزم به پرداخت خسارات ناشی از عدم انجام تعهدات مربوط خواهد شد و یا در نهایت فاقد صلاحیت برای ادامه عملیات مربوط شناخته می‌شود. انجام این عمل در سایر حقوق ناشی از پروانه بهره‌برداری تأثیری نخواهد داشت.

تبصره - وزارت معادن و فلزات موظف است شرایط مربوط به چگونگی جبران خسارات ناشی از عدم انجام تعهدات موضوع ماده بالا را در پروانه بهره‌برداری و اجازه برداشت درج نماید.

ماده ۱۷ - بهره‌بردار و دارنده اجازه برداشت قبلی موظف است اموال و تجهیزات مربوط به معدن را که انتزاع آن به تشخیص کارشناسی وزارت معادن و فلزات موجب وارد آمدن لطمه و خسارت به معدن می‌شود به نرخ تعیین شده براساس ارزیابی کارشناس رسمی دادگستری به قیمت روز

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

به بهره‌بردار جدید واگذار نماید. در صورت عدم واگذاری اموال و تجهیزات مربوط به معدن برابر شرایط یادشده مسؤل جبران خسارت وارده خواهد بود.

ماده ۱۸ - چنانچه اجرای عملیات معدنی در محدوده املاک اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی واقع و نیاز به تصرف این املاک باشد، مجری عملیات پس از تأیید وزیر معادن و فلزات و رضایت مالک، مکلف است اجاره یا بهای آن را بدون محاسبه ذخایر معدنی آن معدن برابر نظر کارشناس رسمی دادگستری به قیمت روز به صاحب ملک بپردازد. در صورتی که مالک آمادگی بهره‌برداری و اجرای عملیات معدنی در ملک خود را داشته باشد در شرایط مساوی با سایر متقاضیان از اولویت دریافت پروانه بهره‌برداری برخوردار خواهد بود. در غیر این صورت و در صورت امتناع مالک از دریافت قیمت ملک، وجه مربوط توسط دارنده پروانه، در صندوق سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تردیع می‌شود که در این حالت وزارت معادن و فلزات زمینه انجام عملیات معدنی را فراهم خواهد نمود.

تبصره ۱ - در صورتی که برای ادامه عملیات اکتشافی یا بهره‌برداری و استخراج معادن واقع در خارج از املاک یادشده، نیاز به حفر کانال یا تونل زیرزمینی باشد که در عمق عرفی املاک مزبور قرار گیرد حفر کانال و تونل مشمول این ماده خواهد بود، در غیر این صورت عمق مورد عمل تابع ملک نخواهد بود.

تشخیص عمق عرفی موضوع این تبصره با توجه به نوع کاربری اراضی منطقه واقع در محدوده عملیات معدنی به عهده کارشناس رسمی دادگستری می‌باشد.

تبصره ۲ - مأموران انتظامی مکلفند در صورت ممانعت مالک از اجرای عملیات معدنی موضوع این ماده، بلافاصله به درخواست وزارت معادن و فلزات رفع ممانعت و مزاحمت نمایند.

ماده ۱۹ - هرگونه اقدام در محدوده‌های بهره‌برداری و برداشت مواد معدنی، توسط دستگاههای اجرایی اعم از وزارتخانه‌ها، شرکتها و سازمانهای دولتی و مؤسسات عمومی غیرانتفاعی و نهادهای انقلابی و واحدهای تابعه آنها موکول به کسب مجوز از وزارت معادن و فلزات می‌باشد.

ماده ۲۰ - جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره‌برداری از معادن، دستگاههای اجرایی مربوط مکلفند ظرف چهارماه نسبت به استعلام وزارت معادن و فلزات در مورد حریمهای قانونی مربوط به آنها و مناطق موضوع بند (الف) ماده (۳) قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست - مصوب ۱۳۵۳ - و اصلاحیه‌های بعدی آن هنگام صدور پروانه اکتشاف و بهره‌برداری اعلام نظر نمایند.

تبصره - تعیین حریم رودخانه‌ها، انهار طبیعی، کانالهای عمومی، سیلها، چشمه‌ها، مردابها و برکه‌های طبیعی و دریاها و دریاچه‌ها، اعم از طبیعی و مخزنی منوط به کسب موافقت وزارت نیرو می‌باشد.

ماده ۲۱ - چنانچه محدوده عملیات معدنی در منابع ملی و طبیعی واقع باشد، مطابق تبصره (۴)

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده (۳) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراتع کشور - مصوب ۱۳۴۶ - و اصلاحیه‌های بعدی آن و آیین‌نامه مربوط و با رعایت بند (ب) تبصره (۸۱) قانون برنامه پنجساله دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران عمل خواهد شد و درآمدهای حاصل شده به منظور بازسازی و توسعه منابع طبیعی به حساب وزارت جهادسازندگی واریز می‌گردد.

ماده ۲۲ - محدوده‌های مربوط به استخراج و انباشت و بهره‌برداری و دفع مواد زاید و تأسیسات ذی‌ربط متصل به معادن واقع در منابع طبیعی که مساحت آن در مجوز صادره قید می‌شود، عرصه عملیات معدن مربوط تلقی و تا پایان عمر معدن در اختیار وزارت معادن و فلزات خواهد بود. در این صورت مبالغ دریافتی بابت حقوق دولت از بهره‌برداران موضوع تبصره (۴) ماده (۳) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراتع - مصوب ۱۳۴۶ - و اصلاحیه‌های بعدی آن و آیین‌نامه‌های مربوط و بند (ب) تبصره (۸۱) قانون برنامه پنجساله دوم توسعه اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران توسط وزارت معادن و فلزات به حساب مربوط که توسط وزارت جهادسازندگی اعلام خواهد شد واریز می‌گردد.

تبصره ۱ - در عرصه عملیاتی، معادنی که به علت بارندگی یا به هر ترتیبی مواد زاید یا موادی که برای کیفیت آب مضر می‌باشند، به مجاری عمومی آب، انهار، رودخانه‌ها، مسیله‌ها و تأسیسات آبی داخل می‌شوند، بهره‌بردار معدن مکلف است با نظر شرکت آب منطقه‌ای تمهیداتی را منظور دارد که مواد معدنی و زواید حاصل شده به بهره‌برداری از منابع و تأسیسات آب خلیلی وارد نکند و هرگاه بهره‌بردار به اخطار شرکت آب منطقه‌ای توجه ننماید و اقدامات ابلاغ شده را ظرف چهار ماه به اجرا در نیآورد، بهره‌برداری از معدن توسط وزارت معادن و فلزات متوقف و بهره‌برداری مجدد موکول به تأمین نظر شرکت آب منطقه‌ای است.

تبصره ۲ - هرگاه برای حفظ منابع و تأسیسات آبی به تشخیص شرکت آب منطقه‌ای، اقتضا داشته باشد که مواد معدنی مستخرجه و زواید آن به فوریت جمع‌آوری شود و بهره‌بردار به این امر اقدام نکند، وزارت معادن موظف است ظرف مدت لازم که از چهار ماه بیشتر نخواهد شد با همکاری شرکت آب منطقه‌ای، نسبت به جمع‌آوری و رفع ضرر به منابع یا تأسیسات آبی اقدام و هزینه‌های مصرف شده و خسارات وارد شده را از بهره‌بردار وصول نماید.

ماده ۲۳ - دولت موظف است به منظور استفاده مطلوب از خدمات متخصصان معادن و زمین شناسی و امور مربوط به آن، سازماندهی حرفه‌های یادشده را به صورت تشکلهای لازم در چهارچوب نظام مهندسی و مشاوره معدن و زمین‌شناسی، آیین‌نامه اجرایی این قانون را تصویب نماید.

ماده ۲۴ - دستگاههای اجرایی با توجه به مرقعیت جغرافیایی معادن و لزوم توسعه بخش معدن، مناطق معدنی را جزو اولریت‌های اجرای طرحها و برنامه‌های توسعه و اعمال نرخهای ترجیحی خویش قرار خواهند داد.

جمهوری اسلامی ایران

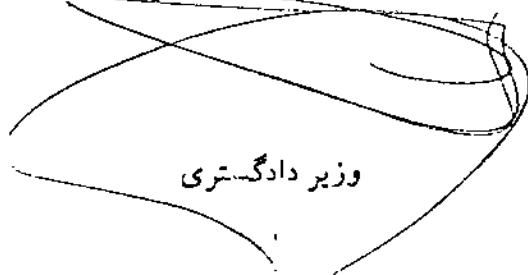
رئیس جمهور

ماده ۲۵ - مطالبات وزارت معادن و فلزات از اشخاص، اعم از حقیقی یا حقوقی بابت حقوق دولتی موضوع مواد (۱۰) و (۱۶) این قانون، در حکم مطالبات مستند به اسناد لازم الاجرا بوده و بر اساس ماده (۴۸) قانون محاسبات عمومی کشور برابر مقررات اجرای مالیاتهای مستقیم قابل وصول خواهد بود.

ماده ۲۶ - آیین نامه های اجرایی این قانون که در بردارنده تعاریف و اژه های به کار رفته در آن نیز خواهد بود توسط وزارت معادن و فلزات در مدت سه ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

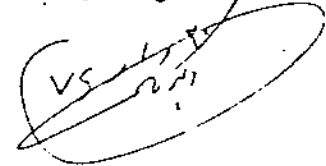
ماده ۲۷ - از تاریخ تصویب این قانون، قانون معادن و اصلاحات بعدی آن و نیز سایر قوانین و مقررات مربوط قبلی در قسمت مغایر لغو می گردد.

وزیر معادن و فلزات

وزیر دادگستری

رئیس جمهور

وزیر جهاد سازندگی

